

ДЕТСКИ СВѢТЪ

ДРОЗДЪ

Златенъ листъ, до листа гроздъ.
Въ дръна̀дебне гладенъ дроздъ.
Нека дебне, кой му пречи? —
Кошника напълнихъ вече.

Щомъ си ида, той да клъвне
Малко отъ зрънцата стръвни.
Господъ далъ за всички — има
И за дрозда — нека взима.

Зная го, рони зърната
Подъ главината въ трѣвата,
Но какво да сторя — птиче,
Да пилѣе, щомъ обича!

Тъй умѣе, тъй ще прави —
Нали расълъ е въ джбрави? . .
Тати каза: дето — дроздъ,
Тамъ отъ Бога — гроздъ до гроздъ.

С. Чилингировъ.